Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 4 kwietnia 2019 r.

o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej[1)]

Art. 1. Ustawa określa:

1) dokumenty urzędowe, do których stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/1191";
2) sposób składania wniosków o wydanie wielojęzycznego standardowego formularza, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191, zwanego dalej „wielojęzycznym formularzem";
3) zasady wydawania wielojęzycznych formularzy;
4) wysokość opłat za wydawanie wielojęzycznych formularzy oraz sposób ich wnoszenia;
5) organy właściwe w zakresie realizacji zadań wynikających z rozporządzenia 2016/1191.

Art. 2. Dokumentami urzędowymi, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1191, wydawanymi zgodnie z ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682, z 2018 r. poz. 950 oraz z 2019 r. poz. 303), ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80), ustawą z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 540), ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1218 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 609 i 1669), ustawą z dnia 17

---

1) Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1).

października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 10), ustawą z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 1829), ustawą z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2018 r. poz. 1382 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 754, 1000 i 1349 oraz z 2019 r. poz. 273) oraz ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2224), są:

1) odpis skrócony aktu urodzenia;
2) odpis zupełny aktu urodzenia;
3) orzeczenie sądu o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego;
4) poświadczenie pozostawania osoby przy życiu;
5) odpis skrócony aktu zgonu;
6) odpis zupełny aktu zgonu;
7) orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego;
8) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o uznaniu za zmarłego;
9) orzeczenie sądu o stwierdzeniu zgonu;
10) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o stwierdzeniu zgonu;
11) decyzja kierownika urzędu stanu cywilnego o zmianie imienia lub nazwiska;
12) odpis skrócony aktu małżeństwa;
13) odpis zupełny aktu małżeństwa;
14) zaświadczenie o stanie cywilnym;
15) zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo;
16) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa kobiecie niemającej ukończonych lat osiemnastu;
17) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa osobie dotkniętej chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym oraz osobom powinowatym w linii prostej;
18) orzeczenie sądu o ustaleniu istnienia małżeństwa;
19) orzeczenie sądu o ustaleniu nieistnienia małżeństwa;
20) orzeczenie sądu o rozwodzie;
21) orzeczenie sądu o separacji;
22) orzeczenie sądu o zniesieniu separacji;
23) orzeczenie sądu o unieważnieniu małżeństwa;
24) orzeczenie sądu o przysposobieniu;

25) orzeczenie sądu o rozwiązaniu przysposobienia;
26) orzeczenie sądu o ustaleniu ojcostwa;
27) orzeczenie sądu o ustaleniu macierzyństwa;
28) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu ojcostwa;
29) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu macierzyństwa;
30) orzeczenie sądu o ustaleniu bezskuteczności uznania dziecka;
31) orzeczenie sądu o unieważnieniu uznania dziecka;
32) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały;
33) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt czasowy;
34) poświadczenie pozostawania osoby w określonym miejscu;
35) decyzja w sprawie o uznanie za obywatela polskiego;
36) decyzja w sprawie o przywrócenie obywatelstwa polskiego;
37) decyzja w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego;
38) decyzja w sprawie o uznanie za repatrianta;
39) zaświadczenie o niekaralności osoby, wydane z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby;
40) zaświadczenie wydawane przez gminę obywatelowi polskiemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, który wyraził wolę głosowania lub kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego lub w wyborach lokalnych w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania.

Art. 3. 1. Wielojęzyczny formularz wydaje się na wniosek osoby uprawnionej do otrzymania:

1) odpisu skróconego aktu urodzenia,
2) odpisu skróconego aktu małżeństwa,
3) odpisu skróconego aktu zgonu,
4) zaświadczenia o stanie cywilnym,
5) zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo,
6) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały,
7) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt czasowy,
8) poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu,
9) poświadczenia pozostawania osoby przy życiu,

10) zaświadczenia o niekaralności osoby, wydanego z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby

– celem załączenia do tych dokumentów urzędowych.

2. W przypadku dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, wielojęzyczny formularz załącza się do dokumentów urzędowych wydanych z rejestru stanu cywilnego po dniu 1 marca 2015 r.

Art. 4. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza można złożyć:

1) jednocześnie z wnioskiem o wydanie dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz;
2) po wydaniu dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 5. 1. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składa się w postaci odpowiedniej do postaci wniosku o wydanie dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składany w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składa się do organu, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, wydającego dokument urzędowy, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 6. 1. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza zawiera:

1) imię i nazwisko osoby składającej wniosek;
2) numer PESEL, a jeżeli nie został nadany - datę urodzenia osoby składającej wniosek;
3) wskazanie języka urzędowego Unii Europejskiej, w jakim, obok języka polskiego, ma być sporządzony wielojęzyczny formularz;
4) opcjonalnie adres do korespondencji osoby składającej wniosek.

2. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 1, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, zawiera określenie nazwy lub rodzaju dokumentu urzędowego oraz imię i nazwisko osoby, której dotyczy dokument urzędowy, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

3. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, zawiera numer i datę

sporządzenia dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 7. 1. Do wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza załącza się dowód wniesienia opłaty za wydanie wielojęzycznego formularza.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, do wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza do dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4–10, załącza się oryginał dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 8. 1. Za wydanie wielojęzycznego formularza wnosi się opłatę w wysokości 17 zł.

2. Za wydanie wielojęzycznego formularza przez konsula wnosi się opłatę konsularną w wysokości równowartości 30 euro.

3. Opłata, o której mowa w:

1) ust. 1, stanowi dochód:
   a) organu wydającego wielojęzyczny formularz – w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–9,
   b) budżetu państwa – w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10;
2) ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na konto organu wydającego wielojęzyczny formularz.

5. Opłatę, o której mowa w ust. 2, wnosi się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. ‑ Prawo konsularne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2141 oraz z 2019 r. poz. 60).

6. Na realizację czynności, o których mowa w art. 3, nie przyznaje się dotacji celowej z budżetu państwa.

Art. 9. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 1, wielojęzyczny formularz wydaje się jednocześnie z dokumentem urzędowym, do którego jest załączany wielojęzyczny formularz.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, wielojęzyczny formularz wydaje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie.

3. Oryginał dokumentu urzędowego złożony wraz z wnioskiem o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, organ wydający

wielojęzyczny formularz zwraca wnioskodawcy wraz z wydaniem wielojęzycznego formularza.

Art. 10. Wnioski o udzielenie informacji w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do autentyczności dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1191, rozpatruje organ, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, który wydał dokument urzędowy objęty tym wnioskiem.

Art. 11. W przypadku gdy brak jest odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w terminach określonych w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/1191 albo gdy w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji autentyczność przedłożonego dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem nie zostanie potwierdzona, organ, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie informacji, pozostawia sprawę bez rozpoznania i zawiadamia o tym osobę, która przedłożyła dokument urzędowy lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem.

Art. 12. 1. Minister kierujący działem administracji rządowej obejmującym sprawy wydawania dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2, oraz sprawy, w których może być wymagane przedstawienie dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/1191, jest organem centralnym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191, zwanym dalej „organem centralnym”.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych jest organem centralnym koordynującym w rozumieniu art. 15 ust. 2 rozporządzenia 2016/1191.

3. Minister kierujący działem administracji rządowej, do którego właściwości należą sprawy, w których przyjmowane lub wydawane są dokumenty urzędowe objęte zakresem rozporządzenia 2016/1191, do realizacji zadań, które wykonuje na podstawie rozporządzenia 2016/1191, może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć koordynatora delegowanego oraz określić zakres zadań przekazanych mu do realizacji spośród zadań, które wykonuje jako organ centralny.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się konieczność usprawnienia współpracy organów w sprawach prowadzonych w ramach danego działu administracji rządowej oraz zapewnienia koordynacji rejestracji użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI), ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI") (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.[2)]).

5. Koordynatora delegowanego wyznacza się spośród organów, jednostek organizacyjnych, samorządów zawodowych posiadających wynikające z odrębnych przepisów kompetencje o charakterze kontrolnym lub nadzorczym wobec organów wydających dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 2, lub przyjmujących dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/1191.

6. Koordynator delegowany realizuje zadania przekazane mu do realizacji przez organ centralny.

Art. 13. 1. Organy centralne, na żądanie ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub z własnej inicjatywy, przekazują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych wszelkie informacje niezbędne do realizacji zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za realizację zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński

---

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 132, Dz. Urz. UE L 159 z 28.05.2014, str. 1 i 11, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53 i Dz. Urz. UE L 295 z 21.11.2018, str. 1.